

**Městský úřad
Odbor životního prostředí
Dukelské nám. č. 2/2
693 17 Hustopeče**

Věc: vyjádření (k č. j. MUH/50186/15/320)

K vyrozumění o podaném odvolání, resp. k obsahu odvolání státního podniku Lesy České republiky (dále jen „LČR“) ve věci uznání honitby Nový Dvůr předkládám jako účastník řízení (žadatel) následující vyjádření:

Jako odvolací důvody LČR (Lesní závod Židlochovice) opakovaně uvádějí:

1) údajné nesplnění podmínky § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, tedy skutečnost, že žadatel nabyl část honebních pozemků do vlastnictví až po 1. 7. 2002.

K tomu jako žadatel namítám, že skutečnost, že jsem část svých pozemků nabyl do vlastnictví po 1. 7. 2002, není právně významná, protože zákon o myslivosti použití ustanovení § 31 odst. 4 s jakýmkoli datem nabytí vlastnictví honebních pozemků nespojuje. Zastávám názor, že pokud jsem se stal vlastníkem více než 500 ha souvislých honebních pozemků, mohu žádat o uznání vlastní honitby, samozřejmě za předpokladu, že jsou splněny i další zákonem stanovené předpoklady.

Ani Lesy České republiky, ani odvolací orgán, jehož závazného právního názoru se LČR dovolávají, nevedly až dosud žádný udržitelný právní argument, z něhož by vyplývalo, že o změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků (§ 31 odst. 4 zákona o myslivosti) může žádat pouze ten vlastník honebních pozemků, který honební pozemky ve výměře alespoň 500 ha nabyl až po účinnosti zákona o myslivosti (po 1. 7. 2002).

2) údajné nesplnění podmínky souvislosti honebních pozemků.

K tomu jako žadatel uvádím, že jsem předložil orgánu státní správy myslivosti dostatečné písemné i grafické (mapové) podklady, z nichž jednoznačně vyplývá, že honební pozemky v mém vlastnictví spolu s honebními pozemky přiřazenými podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o myslivosti jsou souvislé a dotvářejí honitbu, která odpovídá zásadám tvorby honiteb podle § 17 odst. 4, 5 a 6 zákona o myslivosti.

Názor uvedený v odvolání LČR ohledně pochybnosti o souvislosti honebních pozemků v katastrálním území Velké Němčice, popř. i dalších odmítám s tím, že je na orgánu státní správy myslivosti, aby posoudil, zda jde či nejde o souvislé honební pozemky.

Konstatuji, že MěÚ Hustopeče v napadeném rozhodnutí došel ke správnému závěru, že jde o souvislé honební pozemky, a také proto honitbu Nový Dvůr uznal.

3) údajné nesplnění podmínky § 17 odst. 2 zákona o myslivosti.

K tomu jako žadatel konstatuji, že

- jednak v § 17 odst. 2 zákona o myslivosti není o hranicích honitby (honiteb) žádná zmínka,

- jednak to, že námitka LČR o tom, že „z pohledu výkonu práva myslivosti by se jednalo o honitbu, která z hlediska chovu a lovu drobné zvěře by byla závislá jen na sousední již dříve pravomocně uznané bažantnici odvolatele s názvem Rumunská bažantnice“ není důvodná ani opodstatněná.

Namítám, že tak, jak byla honitba „Nový Dvůr“ napadeným rozhodnutím uznána, není v rozporu se zásadami tvorby honiteb.

Jako účastník řízení (žadatel) se opakovaně domáhám toho, aby nadřízený (odvolací) orgán podle ustanovení § 131 odst. 1 písm. a) správního řádu převzal na místo Městského úřadu Hustopeče věc, která je předmětem tohoto správního řízení, protože jde o věc výjimečně složitou.

Jako žadatel konstatuji, že Městský úřad Hustopeče jako věcně a místně příslušný orgán státní správy myslivosti na základě předložených podkladů a výsledků správního řízení rozhodl správně, když mé žádosti o uznání vlastní honitby Nový Dvůr vyhověl. Proto navrhuji, aby bylo odvolání LČR zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu, odboru životního prostředí, Hustopeče, č. j. MUH/44745/15/320 ze dne 24. 9. 2015 jako věcně správné potvrzeno.

V Novém Dvoře dne 16.10.2015

Rostislav Jones